

На основу члана 8. став. 1. Закона о Народној скупштини ("Службени гласник РС", број 9/10) и члана 194. став 2. Пословника Народне скупштине ("Службени гласник РС", број 20/12 - пречишћени текст)

Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Другог редовног заседања у 2018. години, одржаној 7. децембра 2018. године, донела је

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ

одредаба члана 37. ст. 1-3, став 4. тачка 4) и члана 147. Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17- УС и 113/17)

У члану 37. ст. 1. и 2. Закона о раду прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба. Послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца.

У члану 37. став 4. прописани су случајеви када уговор о раду на одређено време може да се закључи независно од ограничења прописаних у ставу 2. овог члана. У том смислу у члану 37. став 4. тачка 4) прописано је да: „изузетно од става 2. овог члана, уговор о раду на одређено време може да се закључи: 4) за рад на пословима код новооснованог послодавца чији упис у регистар код надлежног органа у моменту закључења уговора о раду није старији од једне године, на време чије укупно трајање није дуже од 36 месеци;“.

У члану 147. Закона о раду прописано је да у случају статусне промене, односно промене послодавца, у складу са законом, послодавац следбеник преузима од послодавца претходника општи акт и све уговоре о раду који важе на дан промене послодавца.

На основу цитираних законских одредби, констатује се да су изузеци од ограничења трајања радног односа на одређено време прописаног у члану 37. став 2. Закона о раду (највише 24 месеца по запосленом) прописани у члану 37. став 4. овог закона.

Чланом 147. Закона о раду обезбеђује се континуитет у радном односу запосленог који услед статусних и других промена послодавца прелази да ради код послодавца следбеника.

У том смислу:

Одредбу члана 37. ст. 1. и 2. Закона о раду у случају статусне и друге промене послодавца у складу са чланом 147. овог закона, треба разумети тако да се период трајања радног односа на одређено време по основу члана 37. став 1. овог закона рачуна код послодавца претходника и код послодавца следбеника, тако да укупно трајање радног односа на одређено време одређеног запосленог по том основу код оба послодавца не може бити дуже од 24 месеца, у складу са чланом 37. став 2. Закона о раду.

Одредбу члана 37. став 4. тачка 4) Закона о раду у случају статусне и друге промене послодавца у складу са чланом 147. овог закона, када као последица ових промена дође до уписа у регистар послодавца следбеника као новооснованог правног лица у складу са законом, треба разумети тако да

послодавац следбеник може са новим запосленима, као и са запосленима који су преузети од послодавца претходника, да закључи нови уговор о раду на одређено време најдуже до 36 месеци, у периоду од годину дана од дана уписа у регистар код надлежног органа. У овом случају, период трајања радног односа на одређено време заснованог код новооснованог послодавца у складу са чланом 37. став 4. тачка 4) Закона о раду, не урачунава се нити сабира са претходним периодима радног односа на одређено време код послодавца претходника, односно послодавца следбеника заснованих по основу члана 37. ст. 1. и 2. Закона о раду.

Ово аутентично тумачење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

РС Број 69
У Београду, 7. децембра 2018. године

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ПРЕДСЕДНИК

Маја Гојковић